

Licht

Je moet je eens voorstellen:

Je bent thuis in je eigen huis, je loopt daar, 't stormt buiten, je staat voor 't raam te kijken hoe het buiten te keer gaat, je denkt, gelukkig hoef ik niet buiten te zijn, daar is het gevaarlijk. Nee, ik blijf lekker veilig in huis en je werpt nog eens een blik naar buiten.

En dan plots... een reuze klap en je staat in 't donker! Alle licht is uitgevallen, buiten, binnen...

Hevig geschrokken sta je daar enkele minuten totdat je weer gaat beseffen: een zaklamp, een kaars moet ik hebben, oh waar lag die nu ook alweer.

Pas heb ik die zaklamp nog gezien, maar waar was dat ook alweer.

Ja, als je het niet altijd op dezelfde plek legt!

Je begint te lopen. Au, m'n voet, dat was een tafeltje. Eens kijken, ja hier moet ook ergens een plant op standaard staan, pats, oh nee!! Daar gaat ie al.

Tastend, schoorvoetend en vol angst om ergens tegen aan te stoten ga je voort.

Vreemd, nu het donker is moet je schoorvoetend door je huis, weet je de weg niet goed, terwijl je in je gedachten het hele huis op je duimpje kent.

In 't donker zie je de obstakels niet, maar je weet dat ze er zijn, dat maakt je zo twijfelend!

Nu jouw leven, je geloofsleven.

Lezen: Psalm 119: 105-112

STV

- 105 *Nun.* Uw woord is een lamp voor mijn voet, en een licht voor mijn pad.
106 Ik heb gezworen, en zal het bevestigen, dat ik onderhouden zal de rechten Uwer gerechtigheid.
107 Ik ben gans zeer verdrukt, HEERE! maak mij levend naar Uw woord.
108 Laat U toch, o HEERE! welgevallen de vrijwillige offeranden mijns monds, en leer mij Uw rechten.
109 Mijn ziel is geduriglijk in mijn hand; nochtans vergeet ik Uw wet niet.
110 De goddelozen hebben mij een strik gelegd; nochtans ben ik niet afgedwaald van Uw bevelen.
111 Ik heb Uw getuigenissen genomen tot een eeuwige erve, want zij zijn mijns harten vrolijkheid.
112 Ik heb mijn hart geneigd, om Uw inzettingen eeuwiglijk te doen, ten einde toe.

HSV

nun

- 105 Uw woord is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad.
106 Ik heb gezworen, en ik zal het gestand doen:
ik zal Uw rechtvaardige bepalingen in acht nemen.
107 Ik ben ten zeerste verdrukt;
HEERE, maak mij levend overeenkomstig Uw woord.
108 Aanvaard toch, HEERE, de vrijwillige gaven van mijn mond,
en leer mij Uw bepalingen.
109 Mijn leven is voortdurend in gevaar,
toch vergeet ik Uw wet niet.
110 De goddelozen hebben voor mij een strik gezet,
toch ben ik van Uw bevelen niet afgedwaald.
111 Uw getuigenissen heb ik voor eeuwig in erfelijk bezit genomen,
want zij zijn de vreugde van mijn hart.
112 Ik heb mijn hart geneigd om overeenkomstig Uw verordeningen te handelen,
voor eeuwig, tot het einde toe.

Je loopt in 't donker. Je gelooft niet in God. Ja, je gaat wel naar de kerk, naar catechisatie, misschien zelfs nog wel naar club, maar eerlijk toegegeven... geloven?
Nee, dat doet me niet zoveel. Je zegt dat nu wel, maar toch...

Voel je je niet eens bang, eens onzeker?

Maakt het leven, de gebeurtenissen in de wereld, de maatschappelijke ontwikkelingen, de natuurrampen, enz. je nooit eens angstig? Denk je nooit... waar gaat dit naartoe?

Of duw je deze gedachte maar snel weer weg van "maar niet aan denken"?

Het is er dus wel: het gevaar.

Je voelt het dat het zo niet verder kan gaan, maar je hebt er geen grip op.

Je moet je er schoorvoetend tussendoor begeven.

Maar, waar heb jij die zaklamp dan gelaten?!

Wat zeg je, lang geleden eens gebruikt, maar waar die nu ligt? Ik zou 't niet weten, dan moet ik zoeken...

Is je geloofsleven, het contact met God nog levend?

Of zit het op een haast vergeten plaats voor noodgevallen?

Maar je ziet, als de nood aan de man komt, dan weet je het niet te gebruiken! Dan kan het te laat zijn!

Ja, toegegeven, zeg je, iedereen heeft een doel, een licht nodig in zijn leven. Dat valt niet te ontkennen.

De vraag is: heb jij een licht bij de hand? Weet jij Het Licht te vinden?

Niet alleen in noodgevallen, nee dagelijks, en als je je zaklamp een keer niet nodig hebt, dan weet je hem toch te vinden, omdat deze de juiste plek heeft.

Nog één vraag: heeft Het Licht, heeft God de juiste plek in je leven?

Mag Hij jou bijlichten, zodat jij de obstakels ziet in je huis?

Mag Hij jou bijlichten, zodat je weet hoe je de obstakels kunt vermijden, hoe je het beste kunt lopen?

Mag Hij jou al bijlichten?

Licht

Je moet je eens voorstellen: ~~dat je~~

~~'s avonds' 's avonds' 's avonds' 's avonds'~~

~~'s avonds' 's avonds' 's avonds' 's avonds'~~

~~je loopt op straat, in de~~

je bent thuis in je eigen huis,
je loopt daar 't stovant ^{buurten} je staat

voor 't raam te kijken hoe het buiten te

keer gaat, je denkt, gelukkig heb ik

ik niet buiten te zijn, daar is het

gevaarlijk. Nee, ik blijf lekker veilig

in huis en je werpt nog eens een ~~op-~~

~~schelden~~ blik naar buiten wa

En dan plots ... een reuze klap en

je sta in 't donker! Alle licht is

uitgevallen, buiten, binnen ...

Heilig Geschieden ~~sta~~ je daar enkele minuten

totdat je weer gaat beseffen! een zekere

een haars met ik hebben, oh waar

lag die nu ook alweer.

Par heb ik die zekere nog gezien,

waar waar was dat ook alweer.

Ja, als je het niet altijd op dozelfde

plek legt!

Je begint te lopen. Au, m'n voet,
dat was een tafeltje. Els lichte
je hier met ook ergens een plant ^{op standaard.} staan,
~~Oh wee~~ oh pats, oh wee!!

Daar gaat ie al. Taakend ~~en~~ schoorvoetend
en vol angst om ergens te gaan aan te staan
ga je voort. ~~Ben it~~

Vreemd, nu het donker is ~~met je~~
schoorvoetend door je huis, weet je de
weg niet goed, terwijl je in je gedachten
het hele huis op je darranje kent.

In 't donker zie je de ^{constabels} dingen niet, maar
je weet dat ze er zijn, dat maakt je zo
twijfelend!

12: Ps 119: 105-112
Nu ~~je~~ geloofsleven, je geloofsleven.

Je loopt in 't donker. Je gelooft niet in God.

Ja, je gaat wel naar de kerk, naar
cathescholiek, misschien zelfs nog wel naar
club, maar eerlijke toegespan. ~~oplossen?~~
nee, dat doet me niet zoveel.

~~maar~~ je zegt dat nu wel, maar toch.

Liedt II

Voel je je niet een beetje, een onzeker?
 maakt het leven, de gebeurtenissen in
 de wereld, de waarschijnlijke ont-
 wikkelingen, de natuurrampen ^{en} je voelt
 een angstig? Denk je ooit... waar gaat
 dit voort? Of dan je deze gedachte
 maar snel weer weg van "mijn niet aan-
 denken"?

Het is er dus wel: ~~de~~ ^{het gevoel} ~~gevoel~~,
 je voelt het dat het zo niet verder
 kan gaan, maar je heb er geen grip op.
 Je moet je er schaarvattend tussendoor begeven.

Maar, waar heb jij die zaklamp dan
 op laten?!

Wat zeg je, lang geleden een gebreuk,
 waar waar dre nu ligt? Ik ^{zou't} ~~het~~ ^{met}
~~het~~ ^{weten} ~~zo~~ ^{dan} met zoeken...

Is je oploofleven, het contact met God
 nog levend? Of zit het op een ^{hoor} vergeten

plaats voor noodgevallen?
maar je ziet als de nood aan de
man komt, dan weet je het ~~ver~~ te
gebruiken! Dan kan het te laat zijn!

~~nee~~ Ja, je geeft toegevoegd ^{29/19} te denken
weet en deed een licht nodig in zijn
leven, dat valt niet te ontkennen.

~~De~~ De vraag is; ~~weet~~ heb jij een
licht bij de hand. Weet jij het licht
te vinden?

Niet alleen in noodgevallen, nee dagelijks,
en als je ^{je} ~~het~~ ^{voelen} ~~voelen~~ een keer niet
nodig hebt, dan weet je het toch
te vinden, omdat je deze de juiste
plek heeft.

Nog een vraag: heeft het licht heeft
God de juiste plek in je leven?

x mag hij jou bijlichten, zodat jij de
obstakels ziet ~~en~~ in je leven?

2e blad > x mag hij jou bijlichten, zodat je over
de obstakels heen kunt zien? ~~dat~~ je
x mag hij jou bijlichten zodat
kunt zien dat er na deze obstakels iets
nieuws komt?

Orde III

Mag ik jou bijlichten, zodat je weet hoe je die obstakels kunt vermijden, hoe je het beste kunt lopen?

Mag ik jou d bijlichten?